

העלאה בדרגה ומוטה לא רצה לפגוע בשבוי הבכיר. יגורי (בתמונה משמאל) לוחץ את ידו של מוטה בעת שזה העניק לו דרגה של אלוף-מישנה. יגורי מכחיש את טענות גזית וטוען כי דווקא מוטה לא הסכים לקצר את הפד"מ שלו, למרות המלצותיהם של מפקדיו הישירים. ביניהם האלוף יקותיאל ("קוטי") אדם (הנראה ברקע, חובש כומחה).

מי החבר של מוטה? האלוף שלמה גזית (בתמונה מימין) לוחץ את ידה של תלמה אלעזר. ברקע, הרמטכ"ל לשעבר, רב-אלוף (מיל.) מוטה גור. גזית טוען כי אסף יגורי קיבל דרגה של אלוף-מישנה רק בגלל קשריו עם מוטה, "מטעמים סוציאליים", משום שכל השבויים קיבלו

את כל הסטנדרטים הציבוריים. היא נעשי תה כשאני הייתי כבר איש פרטי. בצעדיו אלה יש ניבנות, אינטרסנטיות ורישעות המצביעה על אופיו של האיש."

היה תפקידי. התפקיד היחיד שלי היה לזרוז פרויקטים.

"באותה תקופה החל הריב הגדול שלי עם גזית. בשטח פעלה קבוצה של קצינים לשעבר, שהקימה חברה בשם מש"ק — משותרי שירות קבע. הם רצו לבנות פרויקטים שונים בסניג, גזית רצה שהם יקבלו הטבות שלדעתי לא היו מגיעות להם. לגזית היה אז שיקול ברור של קידום החברים שלו והוא ייצג, לא באופן רשמי, כמונח, אינטרסים כלכליים-פרטיים של אנשי מש"ק. הוא ראה בי גורם המקפיד יתר-על-המקרה על קבוצות היוזמים השור, נות, ובעיקר על הקבוצה שבה היה מעוניין.

"אז הוא החליט להיפטר ממני. הוא הלך לחברה הממשלתית לתיירות ואמר, שאין שיתוף פעולה ביני לבינו וגרם לכך שאני התפטרתי. אני רציתי להמשיך בתפקידי, אבל נוצר מצב שלא יכולתי ולא היתה לי עבודה. למעשה, פשוט פוטרתי בגלל גזית.

"מייד אחר-כך פנו אלי מהחברה שהפ" עילה מספר פרויקטים בדרום, רובם בי אילת, והציעו לי להיות מנכ"ל החברה. קיבלתי את ההצעה בגלל שתי סיבות. הראשונה: לא רציתי להיות רעב ללחם בגלל גזית. הסיבה השנייה היתה שנמשכתי למקום. אני אוהב את סיני ואת דרום הארץ.

"גזית המשיך לרדוף אותי בבחינת 'הר רצחת וגם ירשת'. הוא פנה למבקר-המדינה, נה, וכשזה לא הועיל לו פנה אל נציב שירות המדינה. כשזה לא הועיל הוא נתן הוראה לעובדי הממשל שלא לקיים איתי כל מגע. פעולה זו שלו נוגדת

(בשנים 1969—1970) בתור קמ"ט (קצין מטה) לענייני תיירות (אז היה גזית מתאם פעולות צה"ל בשטחים).

"במיסגרת תפקידו זה הוא סידר הלוואה למלון הקרוונים בשארם אל-שייך ופתאום, יום אחד, הוא קופץ ונעשה מנהל מלון הקרוונים. יש לי חבר, פרופסור יעקוב, שהיה המדען הראשי של מישרד המיסחר והתעשייה, שהרשיעו אותו בבית-הדין פט בגלל זה שלא עבר תקופת צינון. יגורי עשה יותר גרוע. דרשתי להעמיד אותו לדין. לא יכלו להעמיד אותו לדין משום שאז לא היה חוק הצינון. אז אני עשיתי דבר פשוט. אסרתי על עובדי הממשל לקיים איתו מגע. אם היה צריך להיות מגע עם מלון הקרוונים, זה לא היה עם מנהל המלון, אסף יגורי, אלא עם עובדים אחרים שם."

בשם הידידות!

ס ימוכין מסויים לטענה זו של יגורי אפשר למצוא במכתב ששלח ב-14 בספטמבר 1971 נציב שרות המדינה דאז, יעקוב ניצן, אל מי שהיה אז תת-אלוף, שלמה גזית, מתאם הפעולות בשטחים. כתב ניצן לגזית:

הנדון: פרישת קמ"ט תיירות במרחב שלמה.

רק עתה סיימנו את הבירורים בעיקבות מיכתבך מס' 627/מ' מיום 28.2.71 בנדון, ואלה תשובות מישרד התיירות לשאלותיניו בנדון:

המדובר במד אסף יגורי, שנתקבל לחב"ר הממשלתית לתיירות כמנהל פרויקטים לפיתוח תיירות בסניג ופיתוח חוף אשק" לון.

כדי שמד יגורי יוכל לטפל במשימתו בצורה חופשית, במה שנוגע למגעיו עם הממשל במרש"ל (מרחב שלמה), היה צורך במתן מינוי של קמ"ט. המינוי של קמ"ט ניתן לו באמצעות מישרד התיירות, היות ובמינוי כזה מוכן להכיר הממשל רק כשהוא ניתן על-ידי מישרד ממשלתי. בתפקידו כקמ"ט תיירות יצג את החברה הממשלתית לתיירות בכל הנוגע לפיתוח התיירות במרש"ל. מד יגורי יצג את ה' (המשך בעמוד 34)

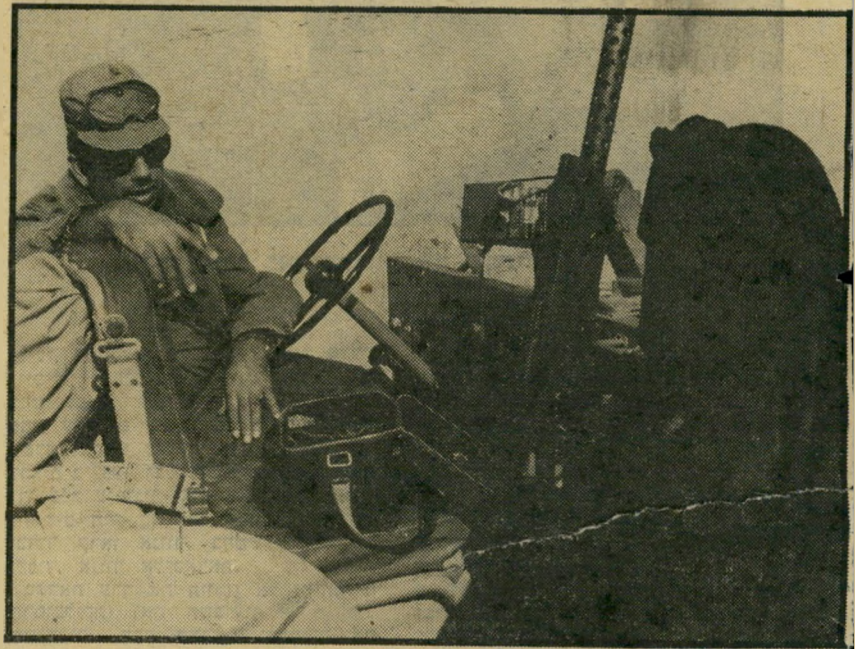
מי החבר של מוטה?

המצורעים" התחילה לחבוט באלות גומי בכל חלקי גופי. גופי הפך לעיסת בשר ודם, עד שמנוצמת המכות נקרעו בגדי. המהלומות חבטו ישרי בבשר החי. לאחר זמן התעוררתי, כתוצאה מזרם מים קרים אשר שפף את גופי. הבנתי כי אי-בדתי את ההכרה ובעזרת דלי מים דלוחים וצינת הלילה התעוררתי שנית. התרגיל חזר על עצמו פעמים מספר.

"ניבנות ורישעות"

י ? העינויים של אסף יגורי בשבי אמר האלוף שלמה גזית: "אני לא יודע אם הם כל כך הרביצו לו, ואם הם לא הרביצו לו, היתה להם סיבה טובה."

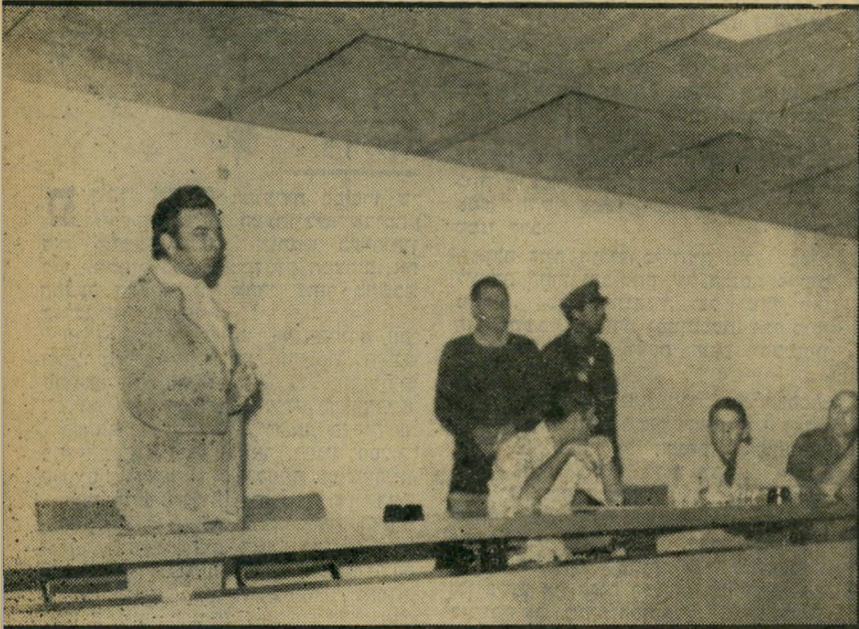

לוחם בשדה ח"כ אסף יגורי טוען כי האשמותיו של גזית, בדבר הת-נהגותו בשבי ולאחר השבי, נטולות כל יסוד, והראייה: הצבתו בתפקיד מיבצעי לאחר שבו לראץ והעלאתו בדרגה. בתמונה נראה יגורי בגיפ סיור בסניג, כשהוא משוחח עם בדואית. גזית-יגורי עבדו יחד עוד בשארם-אל-שייך.

גזית לא הסתפק בפנייה לשילטונות. להעמיד את יגורי לדין, כפי שהוא מספר, אלא אף פנה אל מבקר-המדינה ואל מי שהיה אז לנציב-שירות-המדינה, יעקוב ניצן.

ליגורי יש גירסה משלו, הכוללת האש-מות נגד גזית. סיפר יגורי השבוע: "באר תה תקופה עבדתי ברשות הנמלים. הוש" אלתי לחברה הממשלתית לתיירות, כדי להיות מנהל פרויקטים בסניג ומנהל פ"תוח התיירות באשקלון. לצורך הכניסה לשטח סיני צוידתי במכתב, שאני גם קמ"ט תיירות במרחב שלמה. לא קיבלתי מהם משכורת, לא היה כאן עניין של כפי"סות למימשל ולא אחריות כלפיו. לא הייתי כסוף לגזית ולאנשיו. יותר מכך, לא היה בסמכותי לסדר הלוואה למלון הקרוונים ולכל מלון אחר. זה פשוט לא

על דברים אלה הגיב אסף יגורי: "ייתכן וגזית היה שמה שיגמרו אותי במכות בשבי. אז היה משתפך חיוך של שביעות רצון על פניו. אז הוא היה משוכנע שה-פרשיות המכוערות והסרות התקדים, של מה שהתרחש בעת שהוא היה מתאם פענר לות צה"ל בשטחים, וכמוכן פרשת הטלי וויינה שבאה אחר-כך, לא היו באות לעולם והשקר הציני שלו והקאריירה האישית שלו יכלו לזרום באפיק שהוא זמם, השור" יגורי רומז כאן על פרשה ישנה, השור" רה במערכת היחסים המפותלת בין ראש אמ"ן לשעבר וחברי-הכנסת — פרשת סיני, בין ההאשמות שאותן הטיח גזית ביגורי, לאחר פירסום פרשת הטלוויזיה, היתה גם זו: "הכל ביני לבין יגורי מתחיל עוד קודם לפרשת השבי והטלוויזיה. לא הכל אני יכול לספר. האיש (יגורי) עבד אצלי

תחקיר השבויים האלוף גזית האשים את ח"כ יגורי כי לא הסכים להזקק לאחר שבו מן השבי. יגורי טוען כי נחקר ארובות על-ידי גורמים שונים במשך תקופה ממושכת. בתמונה נראה יגורי בבית-ההבראה של קופת-חולים, מבטחים, בזכרון-יעקוב, ליד שבויים ישראלים אחרים, שבו לאחר שבו מהשבי. בבית-הבראה זה נערכו תחקירים במשך שבוע שלם ובהם השתתף, לדבריו, יגורי.